

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 14CoPr/4/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1214220863
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Javorčíková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1214220863.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci žalobcu: N.. N. W., X. W. X, W., zastúpeného advokátom Y.. L. R. U. U. T. S. XX/A, W., proti žalovanému: U. - J., H..U., T. B. XX/b, X., N.: XX XXX XXX, zastúpenému advokátom Y.. Q. T. U. U. Z. X, X., o určenie neplatnosti výpovede z pracovného pomeru, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava II v Bratislave zo dňa 10. 12. 2015, č. k. 8Cpr/6/2014-32 v časti náhrady trov konania, pomerom hlasov 3:0, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie Okresného súdu Bratislava II v Bratislave zo dňa 10. 12. 2015, č. k. 8Cpr/6/2014-32 v napadnutej časti **p o t v r d z u j e .**

Žalobca je povinný zaplatiť žalovanému náhradu trov právneho zastúpenia v odvolacom konaní vo výške 49,90 eur, na účet právneho zástupcu žalovaného, do 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zastavil konanie a žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému náhradu trov právneho zastúpenia v sume 175,03 eur do troch dní od právoplatnosti uznesenia.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že podaním doručeným súdu dňa 5. 10. 2015 vzal žalobca späť svoju žalobu zo dňa 2. 9. 2014, a to ešte pred začatím pojednávania. S poukazom na ust. § 96 ods. 1, 3 O.s.p. preto súd konanie zastavil. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p., pretože mal za to, že žalobca svojím späťvzatím návrhu zavinil zastavenie konania. Preto priznal žalovanému náhradu trov právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby po 64,54 eur, ako 1/13 výpočtového základu za rok 2015 (1. prevzatie a príprava zastúpenia dňa 30.3.2015, 2. písomné podanie na súd doručené dňa 7.4.2015), 2x režijný paušál po 8,39 eur a 20 % DPH, t.j. spolu 175,03 eur.

Proti tomuto uzneseniu (len proti výroku o trovách konania - posudzujúc podanie podľa jeho obsahu - § 41 ods. 2 O.s.p.) podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Namietol, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalobca svoj návrh na určenie neplatnosti výpovede z pracovného pomeru riadne odôvodnil a nešlo o nepodložený, zjavne neúspešný návrh. Naďalej má za to, že jeho pracovný pomer bol skončený zo strany žalovaného neplatne. Skončením pracovného pomeru stratil žalobca príjem a dostal sa do zlej finančnej situácie. V jeho prípade boli splnené aj podmienky na priznanie nároku na oslobodenie od súdnych poplatkov. Samotné konanie však vyvolávalo u žalobcu stresový stav, ktorý mal vplyv aj na jeho zdravotný stav, a preto sa rozhodol v konaní nepokračovať. Súd by mal skúmať dôvody zastavenia konania individuálne a v danom prípade prihliadať na skutočnosť, že žalobca stratil zamestnanie, v ktorom pracoval dlhé roky a celá vec bola pre neho mimoriadne citlivá. Žalobca bol po podaní žaloby vyzvaný konajúcim súdom pod hrozbou zastavenia konania na úhradu súdneho poplatku za podanie žalobného návrhu. Z vyššie uvedených dôvodov žalobca súdny poplatok nezaplatil a odôvodnene očakával, že bez ďalších úkonov bude súdne konanie zastavené. Súd v rozpore so svojím

vydaným uznesením však proti vôli žalobcu konal ďalej. Z toho dôvodu bol žalobca nútený podať návrh na zastavenie konania, hoci súdne konanie malo byť zastavené už samotným súdom. Tento postup súdu považuje žalobca za nesprávny, a preto nemôže byť ani zaviazaný na náhradu trov konania, nakoľko sa na daný prípad nevzťahuje ust. § 146 ods. 2 O.s.p.. Navrhuje odvolaciemu súdu, aby zrušil uznesenie v rozsahu uplatnených trov konania a účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

K odvolaniu žalobcu sa písomne vyjadril žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu podaním doručeným súdu dňa 1. 3. 2016 (žalobcovi bolo doručené odvolacím súdom dňa 14. 3. 2016). Navrhol odvolaciemu súdu, aby napadnuté uznesenie potvrdil a uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť žalovanému trovy odvolacieho konania vo výške 89,50 eura za 1 úkon právnej služby - písomné vyjadrenie k odvolaniu. Prvostupňové uznesenie považuje žalovaný v plnom rozsahu za vecne správne, vydané na základe správneho a úplného zistenia skutkového stavu a na základe správneho právneho posúdenia veci. Zdôraznil, že späťvzatie návrhu žalobcu neobsahuje žiadne dôvody, ktoré ho viedli k rozhodnutiu vziať späť návrh na začatie konania. Pritom danosť výpovedného dôvodu bol žalovaný pripravený v tomto konaní preukázať. Žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal ani svoje tvrdenia o zlej finančnej situácii, ani o zlom zdravotnom stave a jeho dôvodoch. Žalobca svoju zlú finančnú situáciu v prvostupňovom konaní nikdy netvrdil a nepredložil žiadne dôkazy preukazujúce tieto tvrdenia. Podľa verejne dostupných informácií má žalobca v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov viacero nehnuteľností (rodinný dom s pozemkami v katastrálnom území O. - LV č. XXXXX a chatu s pozemkami v katastrálnom území Č. - LV č. XXX). Pokiaľ by otázku náhrady trov konania bolo potrebné posúdiť aj v kontexte majetkovej situácie žalobcu, žalovaný žiada, aby súd vzal do úvahy spoluvlastníctvo žalobcu k vyššie uvedeným nehnuteľnostiam, ako aj to, že žalobca je po celý čas zastúpený advokátom, v dôsledku čoho je zjavné, že nie sú dané žiadne dôvody osobitného zreteľa, pre ktoré by sa súd pri rozhodovaní o trovách konania mal odkloniť od pravidla určeného v ust. § 146 ods. 2 prvej vete O.s.p.. Aj keď žalobca vo svojom odvolaní explicitne nepoukazuje na ust. § 150 ods. 1 O.s.p., obsahovo možno jeho podanie vyhodnotiť tak, že žiada, aby súd pri rozhodovaní o náhrade trov konania prihliadol na jeho údajné finančné a zdravotné potiaže. Podľa žalovaného však v prejednávanej veci neprichádza do úvahy aplikácia ust. § 150 ods. 1 O.s.p., pretože neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa. V posudzovanom prípade bola strata zamestnania a tým aj pravidelného príjmu z pracovnej činnosti na strane žalobcu dôsledkom závažného porušenia pracovnej disciplíny, ktorého sa žalobca dopustil. Podľa žalovaného sú v tomto prípade osobné, majetkové, zárobkové aj iné pomery oboch účastníkov z hľadiska rozhodovania o náhrade trov konania irelevantné.

Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), preskúmal napadnuté uznesenie, prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania postupom podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že nie je dôvod ani na zrušenie, ani na zmenu uznesenia v napadnutej časti, lebo odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Predmetom odvolacieho konania je posúdenie, či súd prvého stupňa postupoval správne, keď o náhrade trov konania rozhodol podľa ust. § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p., resp. či neboli splnené podmienky na aplikáciu ust. § 150 ods. 1 O.s.p..

Podľa § 146 ods. 2 O.s.p., ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Z dikcie citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že zaviazanie jedného z účastníkov na náhradu trov konania, v prípade že toto bolo zastavené, závisí od toho, ktorý z účastníkov zavinil zastavenie konania z procesného hľadiska. Vychádzajúc z konštantnej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky možno ustáliť, že ak navrhovateľ (žalobca) vezme návrh späť a nejde o prípad podľa § 146 ods. 2 druhá veta O.s.p., z procesného hľadiska zásadne platí, že zavinil zastavenie konania, a preto je povinný nahradiť odporcovi (žalovanému) trovy konania. Znamená to, že priznať náhradu trov konania v prípade späťvzatia návrhu žalobcovi možno len vtedy, ak je preukázaná existencia takého zavineneho správania žalovaného, ktoré bolo dôvodom samotného späťvzatia návrhu. Prelomením tejto zásady by bola v prípade existencie dôvodov hodných osobitného zreteľa pri rozhodovaní o náhrade trov konania aplikácia § 150 ods. 1 O.s.p..

Podľa § 150 ods. 1 O.s.p., ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

Ako zistil odvolací súd zo spisu, v predmetnej veci to bol žalobca, ktorý svojim konaním (späťvzatím žaloby bez uvedenia dôvodu) zavinil ukončenie súdneho sporu (zastavenie konania bez meritórneho prejednávania veci). Súd prvého stupňa preto správne vyhodnotil, že k zastaveniu konania došlo jeho zavinením, a preto vec aj správne právne posúdil, keď o trovách konania rozhodol v zmysle ust. § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p. a žalovanému priznal náhradu trov právneho zastúpenia v súlade s príslušnými ustanoveniami vyhlášky č. XXX/XXXX Z.. Z.. o odmenách a náhradách advokátov za poskytnutie právnych služieb. Toto svoje rozhodnutie súd prvého stupňa aj riadne odôvodnil, a s uvedeným odôvodnením napadnutého uznesenia sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje (§ 219 ods. 2 O.s.p.). Aplikácia ust. § 150 ods. 1 O.s.p. v danom prípade v prvostupňovom konaní neprichádzala do úvahy, pretože žalobca vo svojom späťvzati žaloby ani existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa netvrdil, na tieto vôbec nepoukázal, a tieto nevyplývali ani zo spisu. Navyše, dôvody späťvzatia žaloby (stresový stav majúci negatívny vplyv na zdravie žalobcu), uvádzané žalobcom v jeho odvolaní, vyhodnotil odvolací súd nielen ako ničím nepreukázané, ale aj ako irelevantné pre posúdenie otázky zavinenia zastavenia konania. Neobstojí preto odvolacia námietka žalobcu o nesprávnom právnom posúdení veci.

Neobstojí ani námietka žalobcu o nesprávnom procesnom postupe súdu prvého stupňa. V zmysle ust. § 4 ods. 2 písm. d) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov je žalobca v predmetnom konaní zo zákona osobne oslobodený od platenia súdnych poplatkov. Preto ani nebol (a ani nemohol byť) po podaní žaloby vyzvaný konajúcim súdom pod hrozbou zastavenia konania na úhradu súdneho poplatku za podanie žalobného návrhu. Žalobca nemal preto ani žiadny legitímny dôvod očakávať, že vzhľadom na nezaplatenie súdneho poplatku za návrh bude bez ďalších úkonov súdne konanie zastavené. Aj keď súd prvého stupňa uznesením zo dňa 11. 12. 2014, č. k. 8Cpr/6/2014-14 odmietol jeho návrh na začatie konania zo dňa 27. 8. 2014 v časti uplatneného nároku na náhradu mzdy, žalobca voči nemu odvolanie nepodal a uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 28. 1. 2015. O návrhu žalobcu v časti o určenie neplatnosti výpovede z pracovného pomeru konal súd prvého stupňa ďalej, a žalobu doručil žalovanému. Vyjadrenie žalovaného doručil žalobcovi (jeho právnenému zástupcovi) dňa 27. 5. 2015. Až po doručení vyjadrenia žalovaného k žalobe a po doručení predvolania na pojednávanie, ktoré sa malo konať dňa 12. 10. 2015, zobral žalobca svoju žalobu späť podaním zo dňa 29. 9. 2015, daným na poštovú prepravu dňa 30. 9. 2015. Súd prvého stupňa teda nekonal ďalej v rozpore so svojim vydaným uznesením, ani proti vôli žalobcu, a jeho procesný postup bol v súlade s ustanoveniami procesnej normy.

Z uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania nevzhladol odvolací súd žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa na strane žalobcu pre aplikáciu ust. § 150 ods. 1 O.s.p., pre ktoré by v odvolacom konaní úspešnému žalovanému nemal priznať ich náhradu. Žalobca tvrdené dôvody nepreukázal ani odvolaciemu súdu; žalovaný sa k návrhu na určenie neplatnosti výpovede z pracovného pomeru riadne písomne vyjadril už pri svojom prvom úkone, ktorý mu patril (na výzvu súdu). Preto o trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1, v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a žalovanému priznal náhradu za jeden úkon právnej služby (vyjadrenie k odvolaniu) vo výške 49,90 eur. Uvedená suma pozostáva z odmeny advokáta vo výške 33,- eur, t.j. vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny v zmysle § 13a ods. 2 písm. b) vyhlášky č. XXX/XXXX Z..Z.. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v platnom znení, pretože išlo o vyjadrenie k odvolaniu proti trovám konania (vyjadrenie sa netýkalo rozhodnutia vo veci samej), z náhrady výdavkov v zmysle § 16 ods. 3 vyhlášky (tzv. režijný paušál) vo výške 8,58 eur a z 20% DPH (8,32 eur) v zmysle § 18 ods. 3 vyhlášky.

Žalobca je v zmysle § 149 O.s.p. povinný zaplatiť aj trovy odvolacieho konania na účet právneho zástupcu žalovaného vedený v O. X., H..U., N.: U. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.